

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10C/40/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612214142
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5612214142.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného splnomocneným zástupcom TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanému K. Š., nar. X. X. XXXX, bytom N. XXX, Q. K., o zaplatenie 1715,42 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žaloba sa zamieťa.

Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 19. 12. 2012, sa žalobca domáhal voči žalovaným 1) K. Š., 2) A. D., 3) S. J. a 4) W. N. zaplatenia 1715,42 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 640,08 eura, vyčísleným za obdobie od 23. 10. 2008 do 21. 11. 2012 v sadzbe 9 % ročne a úrokom z omeškania vo výške 9 % zo sumy 439,88 eura od 22. 11. 2012 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že žalovanú pohľadávku nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, uzavretej dňa 22. 10. 2008 s postupcom I. I., a. s.. Postupca a žalovaný uzatvorili dňa 29. 4. 2009 zmluvu číslo XXXXXXXXXX, na základe ktorej boli žalovanému poskytnuté peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky ich splácania a podmienky pri neplnení zmluvných povinností boli upravené v zmluve a všeobecných obchodných podmienkach. Žalovaní 2) - 4) prevzali na seba ručiteľský záväzok. Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala dlžná suma 4015,42 eura a pozostávala z istiny vo výške 2739,88 eura, úroku vo výške 1160,21 eura a úroku z omeškania vo výške 115,33 eura. Úrok si uplatňuje počnúc dňom 23. 10. 2008, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky, resp. po dni riadnej splatnosti úveru. Žalovaný po postúpení pohľadávky vykonal aj čiastočné úhrady, a to 200 eur dňa 27. 7. 2009, 200 eur dňa 27. 8. 2009, 200 eur dňa 30. 10. 2009, 400 eur dňa 24. 2. 2010, 200 eur dňa 18. 10. 2010, 200 eur dňa 1. 4. 2011, 150 eur dňa 25. 11. 2011, 150 eur dňa 23. 5. 2012, 150 eur dňa 12. 7. 2012, 150 eur dňa 24. 9. 2012, 150 eur dňa 31. 10. 2012 a 150 eur dňa 21. 11. 2012. Dlžná suma pozostáva z neuhradenej istiny vo výške 439,88 eura, úroku vo výške 1160,21 eura a úroku z omeškania vo výške 115,33 eura. Úrok z omeškania vo výške 640,08 eura vyčíslil v sadzbe 9 % zo sumy 2739,88 eura od 23. 10. 2008 do 27. 7. 2009 vo výške 187,81 eura, zo sumy 2539,88 eura od 28. 7. 2009 do 27. 8. 2009 o výške 19,41 eura, zo sumy 2339,88 eura od 28. 8. 2009 do 30. 10. 2009 vo výške 36,93 eura, zo sumy 2139,88 eura od 31. 10. 2009 do 24. 2. 2010 vo výške 61,73 eura, zo sumy 1739,88 eura od 25. 2. 2010 do 18. 10. 2010 vo výške 101,25 eura, zo sumy 1539,88 eura od 19. 10. 2008 do 1. 4. 2011 vo výške 62,65 eura, zo sumy 1339,88 eura od 2. 4. 2011 do 25. 11. 2011 vo výške 78,63 eura, zo sumy 1189,88 eura od 26. 11. 2011 do 23. 5. 2012 vo výške 52,81 eura, zo sumy 1039,88 eura od 24. 5. 2012 do 12. 7. 2012 vo výške 12,82 eura, zo sumy 889,88 eura od 13. 7. 2012 do 24. 9. 2012 vo výške 16,24 eura,

zo sumy 739,88 eura od 25. 9. 2012 do 31. 10. 2012 vo výške 6,75 eura, zo sumy 589,88 eura od 1. 11. 2012 do 21. 11. 2012 vo výške 3,05 eura.

Podaním, doručeným súdu dňa 25. 7. 2013, vzal žalobca podanú žalobu voči žalovaným 2) , 3) a 4) späť. Uznesením zo dňa 22. 1. 2015, č. k. 10C/40/2013-96, bolo konanie voči žalovaným 2), 3) a 4) zastavené.

Podaním, doručeným súdu dňa 17. 4. 2013, oznámilo vstup do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaných Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS. Podaním, doručeným súdu dňa 7. 11. 2013, oznámilo Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, že berie návrh na vstup do konania späť a z konania vystupuje. Právny zástupca žalobcu dňa 6. 2. 2015 doručil súdu námietku neprípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania na strane žalovaných, z dôvodu nepreukázania súhlasu žalovaných s uvedeným vstupom. Podaním, doručeným súdu dňa 3. 6. 2015, žalobca súdu oznámil, že na vznesenej námietke neprípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania na strane žalovaných netrvá.

Právny zástupca žalobcu na súdnom pojednávaní na podanej žalobe trval. Poukázal na dohodu o uzavretí splátkového kalendára, uzavretú medzi žalobcom a žalovaným dňa 25. 6. 2009, v zmysle ktorej došlo k začatiu plynutia novej 4-ročnej premlčacej doby. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7MCdo/9/2014, v ktorom bolo konštatované, že zmluva o úvere je absolútny obchod, pričom je potrebné na uvedený právny vzťah aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, a to aj na inštitút premlčania.

Žalovaný sa k podanej žalobe nevyjadril.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd vykonal súdne pojednávanie v neprítomnosti žalobcu a žalovaného, ktorým bolo predvolanie na súdne pojednávanie riadne a včas doručené, žalovanému náhradným spôsobom doručenia podľa § 47 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Žalobca ani žalovaný svoju neúčast' na súdnom pojednávaní neospravedlnili včas a dôležitými dôvodmi. Súd preto vo veci konal a rozhodol v ich neprítomnosti, prihliadajúc na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Súd vykonal vo veci dokazovanie listinnými dôkazmi, a to zmluvou o úvere číslo XXXXXXXXXXXX, všeobecnými obchodnými podmienkami I. I., a. s., zmluvou o postúpení pohľadávok číslo 0292/1523/2008/1CE, vrátane prílohy k zmluve, oznámením o postúpení pohľadávky, dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, pokusmi o zmier, zistiť nasledovný skutkový stav:

I. I., a. s. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 29. 4. 2002 zmluvu o úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 100.000 Sk, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť, spolu s úrokom vo výške 13,85 % ročne, v splátkach vo výške 2370 Sk mesačne, so splatnosťou prvej splátky dňa 16. 6. 2002 a s konečnou splatnosťou úveru do 16. 4. 2007. Súčasne v zmluve o úvere prehlásili ručitelia S. J., A.O. D. a W. N., že preberajú na seba povinnosť uspokojiť pohľadávku veriteľa v prípade, ak ju neuspokojí dlžník.

I. I., a. s. ako postupca a žalobca ako postupník uzavreli dňa 22. 10. 2008 zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej, podľa prílohy k zmluve, bolo aj postúpenie žalovanej pohľadávky. Predmetom postúpenia bola pohľadávka vo výške 120.968,40 Sk, z toho istina 82.541,60 Sk a úroky 38.426,80 Sk. I. I., a. s. oznámila žalovanému postúpenie pohľadávky dňa 28. 10. 2008. Žalovaný prevzal uvedené oznámenie dňa 19. 11. 2008.

Pokusom o zmier zo dňa 30. 11. 2012 vyzval žalobca žalovaného na úhradu sumy vo výške 2766,06 eura do 7. 12. 2012.

Dňa 25. 6. 2009 podpísali žalobca a žalovaný dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, v ktorej žalovaný vyhlásil, že uznáva čo do právneho dôvodu a výšky záväzok, ktorý vznikol voči pôvodnému veriteľovi I. I., a. s. v celkovej výške istiny 2739,88 eura a súčasne sa dojednali na úhrade tohto záväzku v splátkach po 200 eur mesačne.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v ods. 2 neustanovuje inak.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30. 6. 2006 (ďalej len „zákon o SÚ“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona o SÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanú žalobu v celom rozsahu zamietol, nakoľko mal preukázané premlčanie žalovaného nároku. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi I. I., a. s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola uzavretá zmluva o úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 100.000 Sk. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splácať v splátkach, s konečnou splatnosťou úveru do 16. 4. 2007. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom, jednalo sa o spotrebiteľskú zmluvu. Vzhľadom na charakter a obsah zmluvy, jednalo sa o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Podľa zákonného ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, je súd povinný od 1. 5. 2014 ex offio prihliadať na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania. Súd preto, vzhľadom na skutočnosť, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol spotrebiteľský právny vzťah, skúmal možnosť premlčania žalovaného nároku a k tomuto prihliadol pri rozhodovaní. Nakoľko medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol spotrebiteľský právny vzťah, v zmysle ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa dĺžka premlčacej doby spravuje občianskoprávnymi predpismi, teda je trojročná. Keďže ku splatnosti úveru došlo dňa 16. 4.

2007, trojročná premlčacia doba uplynula dňa 16. 4. 2010, a teda v čase podania žaloby, t. j. dňa 19. 12. 2012, už bol celý žalovaný nárok premlčaný. Pokiaľ aj žalobca predložil dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, uzavretú so žalovaným dňa 25. 6. 2009, súd ju považoval za neplatnú z dôvodu rozporu s dobrými mravmi. Z uvedeného dôvodu dohoda nemala za následok založenie vyvrátiteľnej právnej domnienky o existencii dlhu v čase uznania, resp. pretrhnutie pôvodnej premlčacej doby a začiatok plynutia novej premlčacej doby v zmysle zákonného ustanovenia § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uznanie dlhu ako jednostranný právny úkon zakladá vyvrátiteľnú právnu domnienku, že dlh v čase uznania trval. Na nastúpenie právnych účinkov uznania dlhu je potrebné, aby dlžník písomne uznal, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu a výšky. V spotrebiteľských právnych vzťahoch sa vychádza zo zásady ochrany spotrebiteľa ako „slabšej zmluvnej strany“. Žalobca ako iniciátor uzavretia dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku do dohody o splácaní dlhu v splátkach zakomponoval uznanie dlhu, a to, podľa názoru súdu, s cieľom predĺžiť si premlčaciu dobu na úkor žalovaného ako spotrebiteľa. Spotrebiteľ (žalovaný) v tomto prípade nemal možnosť ovplyvniť obsah dohody, vzhľadom na skutočnosť, že táto bola pripravená na predtlačenom formulári, jednalo sa teda o formulárovú dohodu. Postup žalobcu pri uzatváraní dohody o splátkach a uznaní dlhu je preto nekalou obchodnou praktikou. Súdu je aj z úradnej činnosti známe (z ďalších súdnych konaní, v ktorých vystupuje žalobca), že žalobca pri uzatváraní dohôd o uznaní dlhu a o jeho splácaní v splátkach nepoučuje dlžníkov o inštitúte uznania dlhu, a najmä o jeho právnych následkoch, predovšetkým vo vzťahu k plynutiu premlčacej doby. Súd mal za to, že dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní dlhu nebola uzavretá so žalovaným s cieľom reálneho poskytnutia výhody splátok (teda v jeho prospech), ale, naopak, s cieľom zvýhodnenia žalobcu vzhľadom na účinky uznania dlhu vo vzťahu k premlčaniu.

Aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu v konaní mal súd preukázanú zo zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorou I. I., a. s. postúpila žalovanú pohľadávku na žalobcu.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V súlade s citovaným zákonným ustanovením vzniklo právo na náhradu trov konania v konaní v celom rozsahu úspešnému žalovanému. Nakoľko žalovaný si náhradu trov konania neuplatnil, súd mu náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.